

Bilag 1.3 – TØFALØB – Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype A

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Samlefordringstype A (herefter benævnt ”fordringstypen”) omfatter fordringer på løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz.

Fordringstypen kan udvides til at omfatte løbende underholdsbidrag til børn og familie fra yderligere lande, såfremt fordringerne, i henhold til det pågældende lands lovgivning/administrative praksis, opfylder de ikke udtømmende opregnede kriterier mv., der er oplistet under henholdsvis afsnit 1.1 vedrørende beskrivelse af fordringstypen, afsnit 1.4 vedrørende særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen, afsnit 2.2 vedrørende overdragelse af fordringer til inddrivelse samt afsnit 3 vedrørende forældelsesregler. Derudover skal fordringerne opfylde de kriterier m.v., der er fastsat for de enkelte stamdatafelter under afsnit 4.

Fordringstypen indeholder fordringer på løbende underholdsbidrag til børn og familie fastsat på baggrund af domme, retsforlig og administrative afgørelser, ligesom fordringstypen indeholder fordringer på løbende underholdsbidrag til børn og familie, der udspringer af en aftale mellem bidragsbetaler og bidragsmodtager.

De fordringer, der er omfattet af fordringstypen TØFALØB, vil i det følgende benævnes som ”løbende underholdsbidrag”.

Hvert løbende underholdsbidrag udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Løbende underholdsbidrag, der dækker over flere perioder, kan således ikke sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgræsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke følgende (ikke udtømmende opstilling):

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFAÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype A	Løbende bidrag til ægtefæller.	Frankrig, Nederlandene og Schweiz.
TØFBÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype B	Løbende bidrag til ægtefæller.	Letland og Tyrkiet.
TØFBLØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype B	Løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Slovakiet og Tyrkiet. Fordringstypen omfatter tillige ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn og familie fra Letland.	Slovakiet, Tyrkiet og Letland.
TØISLØB - Underholdsbidrag til børn - Island	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Island.
TØISSÆR – Særbidrag til børn - Island	Underholdsbidrag i form af særlige bidrag (særbidrag), som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren. Særbidrag udgør betaling af udgifter ved barnets dåb, konfirmation, køb af briller, retning af tænder, som følge af sygdom, begravelse eller i anden særlig anledning.	Island.
TØFILØB - Underholdsbidrag til børn - Finland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter	Finland.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
	ikke uddannelsesbidrag, idet fordringshaver har oplyst, at de ikke har modtaget sådanne til inddrivelse.	
TØSELØB – Underholdsbidrag til børn - Sverige	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tilige uddannelsesbidrag.	Sverige.
TØNOLØB – Underholdsbidrag til børn – Norge	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tilige uddannelsesbidrag.	Norge.
TØNOSÆR – Særbidrag - ej forskudsvist udlagt – Norge	Enkeltstående ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag i form af særbidrag, som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren oven i det ordinære bidrag. Særbidrag udgør rimelige og nødvendige udgifter for børn, som både er under og over 18 år, der ikke kan indeholdes i normalbidraget, for eksempel udgifter til konfirmation, briller, tandefter-syn, lejrskole, mv.	Norge.
TØTYÆGT – Ægtefællebidrag - Tyskland	Løbende bidrag til ægtefæller.	Tyskland.
TØTYLØB - Underholdsbidrag til børn - Tyskland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tilige uddannelsesbidrag.	Tyskland.
TØPOÆGT – Ægtefællebidrag - Polen	Løbende bidrag til ægtefæller.	Polen.
TØPOLØB – Underholdsbidrag til børn og familie - Polen	Løbende underholdsbidrag til børn, uddannelsesbidrag samt familiebidrag.	Polen.
TØCZUND - Underholdsbidrag til børn og familie – Tjekkiet	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Tjekkiet.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØUKÆGT – Ægtefællebidrag – Storbritannien	Løbende bidrag til ægtefæller.	Storbritannien.
TØUKLØB –Underholdsbidrag til børn – Storbritannien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Storbritannien.
TØSILØB –Underholdsbidrag, børn og familie – Slovenien	Løbende underholdsbidrag til børn, herunder uddannelsesbidrag, og løbende underholdsbidrag til familie.	Slovenien.
TØHULØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Ungarn	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Ungarn.
TØROLØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Rumænien	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Rumænien.
TØATLØB –Underholdsbidrag til børn - Østrig	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen indeholder tillige uddannelsesbidrag.	Østrig.
TØEELØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Estland	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Estland.
TØLVLØB –Underholdsbidrag til børn – forskudsvis udlagt – Letland	Forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn, som Administration of the Maintenance Guarantee Fund (herefter "Fonden") har udlagt.	Letland.
TØAULØB –Underholdsbidrag til børn – Australien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Australien.
TØSOUHB - Udenlandske underholdsbidrag, sagsomkostninger	Sagsomkostninger, der dækker de udgifter, som den tabende part skal erstatte modparten, som sagen har påført denne i forbindelse med behandling af sager om underholdsbidrag ved udenlandske domstole. Fordringstypen kan kun	Norge, Sverige, Tyskland, Polen, Slovakiet og Litauen.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
	anvendes, såfremt sagsomkostningernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen.	
TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge	Fastsættelsesgebyr i forbindelse med NAVs (Arbejds- og velferdsetaten) fastsættelse af afgørelse om børnebidrag eller efterfølgende ændring heraf.	Norge.

1.3 Dækningsrækkefølge

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) tager bl.a. andet stilling til i hvilken rækkefølge fordringer skal dækkes under inddrivelse.

Af gældsinddrivelseslovens § 4 fremgår:

”Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

1) Bøder.

2) Underholdsbidrag omfattet af lov om opkrævning af underholdsbidrag, idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav.

3) Andre fordringer.

Stk. 2. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet.

Stk. 3 – 4 (...).”

Af forarbejderne til gældsinddrivelsesloven af 2008, lovforslag nr. 20 af 8. oktober 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, fremgår bl.a. følgende:

”Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linje med danske krav.”

Som konsekvens af reglerne i gældsinddrivelsesloven om dækningsrækkefølge vil ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag blive placeret ”højere oppe/bedre” i dækningsrækkefølgen end de forskudsvis udlagte underholdsbidrag, idet ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag klassificeres som private krav. Dette medfører, at ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag skal dækkes forud for forskudsvis udlagte underholdsbidrag, uanset om forskudsvis udlagte underholdsbidrag måtte være modtaget til inddrivelse tidligere end ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag.

Det antages, at der for løbende underholdsbidrag Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz er hjemmel til i et givent omfang at foretage forskudsvis udlægning af det løbende underholdsbidrag. Fordringshaver har dog oplyst, at der ikke modtages oplysninger fra disse lande om, hvorvidt det løbende underholdsbidrag er forskudsvis udlagte eller ej, hvilket heller ikke kan udledes af grundlaget for underholdsbidraget. Det er fordringshavers vurdering, at det ikke vil være muligt at fremskaffe oplysninger herom for hverken de løbende underholdsbidrag, der allerede skulle være betalt ved fordringshavers modtagelse af fordringen fra disse lande, ligesom det heller ikke vil være muligt at fremskaffe oplysninger herom for de løbende underholdsbidrag, der fremadrettet skal betales i henhold til grundlaget for underholdsbidraget.

Som følge af ovenstående er det aftalt, at alle fordringer omfattende af fordringstypen TØFALØB ud fra et forsigtighedsprincip ”klassificeres” og placeres i dækningsrækkefølgen som ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag uden hensyntagen til, hvorvidt der er tale om forskudsvis udlagte eller ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag.

1.4 Særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen

Da fordringstypen omfatter fordringer på løbende underholdsbidrag for flere lande, der er reguleret ved lov i det enkelte land samt af administrativ fastsat praksis, kan fordringstypen udelukkende anvendes til oversendelse af fordringer på løbende underholdsbidrag, såfremt følgende særlige ikke udtømmende opregnede kriterier m.v. ligeledes er opfyldt:

- Der er hjemmel til at fastsætte løbende underholdsbidrag med tilbagevirkende kraft for en given periode.
- Fordringer på løbende underholdsbidrag kan udskilles til særskilte fordringer, såfremt grundlaget for fordringen (domme, retsforlig, administrative afgørelser og aftaler mellem bidragsbetaler og

bidragsmodtager) omfatter yderligere typer af underholdsbidrag (særbidrag m.v) og/eller ægtefællebidrag.

- Der forekommer **ikke** medhæftere på fordringer omfattet af fordringstypen.
- Fordringer omfattet af fordringstypen kan identificeres i nødvendigt omfang overfor skyldner.
- Fordringer omfattet af fordringstypen er som udgangspunkt omfattet af en ordinær forældelsesfrist på 5 år i henhold til de enkelte landes lovgivning om forældelse. Der tages i forbindelse med forældelseskontrol af fordringen **ikke** hensyn til eventuelle regler for suspension og/eller udskydelse af forældelsen.
- Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af fordringer omfattet af fordringstypen. Dog kan de enkelte lande beregne og oversende renter til inddrivelse af fordringer omfattet af fordringstypen, såfremt der er hjemmel hertil. Eventuelle renter skal oversendes til inddrivelse i særskilt oprettede fordringstyper

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Det retlige grundlag for løbende underholdsbidrag, der er omfattet af fordringstypen

2.1.1 Frankrig

Retligt grundlag:

- Der henvises til Code Civil., Titre Ier: Des droits civils (Articles 7 à 16-14) (Civil Code for Frankrig, Bog 1, Person, der indeholder et antal bestemmelser om pligt til betaling af underholdsbidrag m.v.

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende underholdsbidrag fra Frankrig:

“Ifølge fransk lovgivning skal der ved underholdspligt forstås den forpligtelse, der ved lov er pålagt personer, som har midlerne hertil, til at opfylde behovene hos en anden person, som de er knyttet til gennem familiemæssige bånd eller gennem ægteskab. Forskellige persongrupper har dermed ret til underhold, herunder:

- (...)
- børn fra deres forældre (artikel 203, 371-2 og 373-2-2 den civile lovbog)
- fædre, mødre og andre slægtninge i opstigende linje fra deres børn (artikel 205 i den civile lovbog)

- svigerfædre og svigermødre fra deres svigersønner og svigerdøtre (artikel 206 i den civile lovbog)
- (...).

Med hensyn til underholdsbidrag til børn er der ikke fastsat nogen aldersgrænse i loven. Forældrenes pligt til at betale udgifter til barnets mad, tøj og uddannelse ophører ikke automatisk, når barnet bliver myndigt (jf. artikel 371-2 i den civile lovbog). Der sondres mellem to perioder:

- *når barnet er mindreårigt eller, hvis det er voksent, indtil det er økonomisk uafhængigt, har forældre pligt til at betale udgifter til barnets mad, tøj og uddannelse, således at det får de rette betingelser med hensyn til udvikling og uddannelse,*
- *når pligten til at betale udgifter til barnets mad, tøj og uddannelse er ophørt, gælder de almindelige regler for underholdspligt, hvilket betyder, at bidragssøgeren skal fremlægge dokumentation for sit behov (jf. artikel 205 og 207 i den civile lovbog).*

Underholdsbidraget kan, enten helt eller delvist, betales direkte til barnet, når det er blevet myndigt. (...).

Et bidrag til dækning af udgifter til et barns mad, tøj og uddannelse kan antage følgende former:

- *et månedligt beløb til den bidragsberettigede forælder (det almindeligste)*
- (...).
- (...).

Organisationer, der er ansvarlige for at udbetale familieydelser, kan under visse omstændigheder betale et familiebidrag som forskud på underholdsbidraget til den bidragsberettigede.”

2.1.2 Belgien

Retligt grundlag:

- Der henvises til Belgium-Belgian Civil Code (2007).

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende underholdsbidrag fra Belgien:

“"Underholdspligt" kan defineres som en forpligtelse, hvorefter en person ifølge loven er pålagt at yde en anden person, der har behov derfor, og som har en "særlig familiemæssig tilknytning" til førstnævnte, den bistand, der er nødvendig for livets opretholdelse. (...)

Underholdspligten er baseret på en familiemæssig tilknytning (...) eller en lignende forpligtelse, hvis denne tilknytning er ophørt. Den finder anvendelse mellem visse blodbeslægtede og besvogrede (...)

Forældre over for deres børn

Der er to typer underholdspligt i dette tilfælde:

- *En underholdspligt i bred betydning, der betyder, at forældre har pligt til i forhold til deres formåen at tage ansvaret for deres børns logi, forsørgelse, helbred, opsyn, opdragelse og uddannelse. Hvis uddannelsen ikke er afsluttet, når barnet bliver myndigt, fortsætter underholdspligten. Pligten består uanset forældrenes midler og uanset barnets behov. Pligten er generel i den forstand, at den ud over barnets subsistens også omfatter opdragelse, uddannelse osv. (civillovbogens artikel 203).*
- *En underholdspligt baseret på forældreskab, der er knyttet til barnets behov, uanset barnets alder og forældrenes midler (civillovbogens artikel 205, 207, 208 og 353-14).*

Børn over for deres forældre

Den underholdspligt, der gælder for forældre over for deres børn (civillovbogens artikel 205, 207 og 353-14), er gensidig. Børn har således underholdspligt over for deres forældre, hvis de har behov for det. (...)

Underholdspligten findes mellem slægtninge i lige op- og nedstigende linje (forældre/børn, børn/forældre og ligeledes børnebørn/bedsteforældre, og pligten er gensidig, jf. civillovbogens artikel 205 og 207).

Mellem ægtefæller er der to mulige scenarier:

- *Inden for en vis grænse har den overlevende ægtefælle en forpligtelse over for den afdøde ægtefælles børn, som vedkommende hverken er far eller mor til (civillovbogens artikel 203, stk. 3).*
- *Svigersønner og svigerdøtre har en forpligtelse over for deres svigermødre og svigerfædre og omvendt. Denne forpligtelse ophører, hvis svigerfaderen eller svigermoderen gifter sig igen, og hvis ægtefællen (der har skabt relationen ved indgåelsen af ægteskabet) og børnene fra ægteskabet dør (civillovbogens artikel 206 og 207).*

I nogle tilfælde skal den afdøde ægtefælles bo betale underhold til den afdøde persons overlevende partner eller slægtninge i opstigende linje (civillovbogens artikel 205a). (...).

Underholdspligten ophører normalt ved barnets myndighedsalder eller myndiggørelse. Den kan imidlertid fortsætte, hvis barnets uddannelse ikke er afsluttet (civillovbogens artikel 203 og 336). (...).

Bistandens form:

Bistanden udgøres af et underholdsbidrag. I nogle tilfælde kan bidraget kapitaliseres (civillovbogens artikel 301, stk. 8). I ekstraordinære tilfælde kan det udbetales i naturalier (civillovbogens artikel 210).

Vurdering og indeksering af bistand

Der er ingen målestok. Underholdsbidrag tildeles kun i forhold til den bidragsberettigedes behov og den bidragspligtiges økonomiske situation (civillovbogens artikel 208 og 209).

Faderens og moderens underholdsbidrag (civillovbogens artikel 203) fastsættes i forhold til deres økonomiske formåen og skal dække børnenes bolig, mad, tøj, udgifter til lægebehandling, opsyn, opdragelse og uddannelse (indtil uddannelsen er afsluttet). Bidraget er et fast, månedligt beløb, der betales til den forælder, "der har forældremyndigheden". (...).

Kontoret for underholdsbidrag kan træde i den bidragspligtiges sted og betale bidraget eller en del af bidraget i dennes sted. Den bidragspligtige vil af kontoret blive pålagt at betale underholdsbidraget og skyldige underholdsbidrag samtidig. Hvis den bidragspligtige ikke frivilligt betaler beløbene til kontoret, vil de blive inddrevet fra den bidragspligtige. (...).

2.1.3 Portugal

Retligt grundlag:

- Der henvises til Portugal 1976 (rev. 2005) (Portugals forfatning), Article 36. Family, marriage and filiation, hvor det af artikel 36, nr. 3 fremgår, at "*Spouses shall possess equal rights and duties in relation to their civil and political capacity and to the maintenance and education of their children.*", og det af artikel 36, nr. 5 fremgår, at "*Parents shall possess the right and the duty to educate and maintain their children.*"

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende underholdsbidrag fra Portugal:

"Ved underhold forstås alt, der er væsentligt for en persons forsørgelse, bolig og beklædning. Underhold omfatter også undervisning og opdragelse af et mindreårigt barn.

Efter lovgivningen skal følgende betale underholdsbidrag i nævnte rækkefølge:

- (...)
- *slægtninge i nedstigende linje*
- *slægtninge i opstigende linje*
- *søskende*
- *onkler og tanter i den periode, hvor personen er mindreårig*
- *stedfar og stedmor til mindreårige stedbørn, der er omfattet af ægtefællens forsørgerpligt — eller var det ved dennes død. (...).*

Et barn kan få børnebidrag, indtil han eller hun bliver myndig, hvilket sker, når barnet fylder 18 år. Mindreårige børn mellem 16 og 18 år kan blive myndige ved indgåelse af ægteskab. (...).

Hvis et barn, efter at det er blevet myndigt eller er blevet myndiggjort, beslutter at fortsætte sin skolegang og uddannelse, kan det anlægge sag om underholdspligt mod sine forældre. I så fald dækker underholdsbidraget omkostningerne ved barnets uddannelse ud over forsørgelse, bolig og beklædning. Hvor længe betalingen af underholdsbidrag skal vare, fastsættes ved aftale eller afgørelse. I den pågældende afgørelse fastsættes en passende varighed af en rimelig uddannelsesperiode.

I den ekstraordinære situation, der er beskrevet ovenfor, hvor et myndigt barn fortsætter sin uddannelse, omfatter underholdsbidrag til voksne omkostningerne til undervisning og uddannelse. Det ligger navnlig til grund for lovgivningen, at det underholdsbidrag, der blev fastsat, da det myndige barn var mindreårigt, bør opretholdes, eftersom det er nødvendigt at udbetale det, indtil barnet er fyldt 25 år. I dette tilfælde påhviler det den sagsøgte forælder at bevise, at det krav om underholdsbidrag, der blev fastsat, da barnet var mindreårigt, ikke længere er nødvendigt eller er uforholdsmæssigt stort, efter at barnet er blevet myndigt. (...).

Som regel fastsættes underholdsbidrag som månedlige beløb til betaling, medmindre andet er aftalt, eller det strider mod en lovbestemmelse, eller der er tungtvejende grunde til ekstraordinære foranstaltningen. (...).

Underholdspligten over for et barn er en grundlæggende pligt for barnets forældre. Den er baseret på artikel 36, stk. 5, i Den Portugisiske Republiks forfatning.

Underholdsbidrag til børn skal stå i forhold til den bidragspligtiges midler. (...).

(...) i tilfælde af børnebidrag. Det drejer sig om garantifonden for underholdsbidrag til mindreårige (Fundo de Garantia de Alimentos a Menores, i det følgende benævnt "fonden"). Fonden forvaltes af instituttet for finansiel forvaltning af socialsikringsordningen (Instituto de Gestão Financeira da Segurança Social IP).

Fonden er til en vis grad ansvarlig for at sikre betalingen af forfaldne underholdsbidrag til mindreårige. Betalingen foretages efter kendelse fra den kompetente ret."

2.1.4 Spanien

Retligt grundlag:

- Der henvises til Civil Code for Spanien, Title VI, On support between relatives, article 142- 153.

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende underholdsbidrag fra Spanien:

"(...) De omfatter ligeledes børns undervisning og uddannelse, ikke blot mens de er mindreårige, men også derefter, hvis de ikke har afsluttet deres uddannelse uden selv at være skyld heri. I tilfælde af forældrenes samlivsophævelse kan der under skilsmissegagen nedlægges påstand om betaling af underholdsbidrag til hjemmeboende børn, der ikke er selvforsørgende. (...).

Følgende personer har gensidig forsørgelsespligt:

1 — (...).

2 — forældre og deres børn.

Søskende skal kun støtte hinanden økonomisk, i det omfang deres behov for forsørgelse ikke er selvforskyldt, og bidraget dækker i givet fald udgifter til deres uddannelse. (...).

Børn kan modtage underholdsbidrag, indtil de bliver myndige, hvilket i Spanien vil sige 18 år, medmindre de selv har en tilstrækkelig stor indtægt. Efter at barnet er blevet myndigt, fortsætter underholdspligten, hvis det ikke er økonomisk uafhængigt, ikke har afsluttet sin uddannelse eller er arbejdsløs uden selv at være skyld heri. (...).

I de fleste tilfælde fastsættes periodiske betalinger, der efter gældende ret skal være månedlige og forudbetalt. Det er yderst usædvanligt, at der fastsættes et bestemt engangsbeløb. Det sker kun, når der er tale om dækning af restancer af underholdsbidrag, den bidragspligtige ikke har økonomisk tilknytning til noget sted (falta de arraigo), og det derfor er den mest hensigtsmæssige metode til at sikre kommende betalinger, eller efter aftale mellem parterne. (...).

Garantifonden til betaling af underholdsbidrag (Fondo de Garantía del Pago de Alimentos), der blev oprettet ved lov nr. 42 af 28. december 2006 og gennemført ved kongeligt dekret nr. 1618 af 7. december 2007, er en fond, der har til opgave at sikre, at mindreårige børn får udbetalt skyldige underholdsbidrag, der er fastsat i en godkendt aftale eller som led i en retssag om separation, skilsmisse, omstødelse, faderskab eller underholdsbidrag, i form af et forskud på ydelsen.

Det er en forudsætning for at få udbetalt forskud på bidrag, at de er tilkendt eller godkendt af en spansk domstol. (...)."

2.1.5 Nederlandene

Retligt grundlag:

- Der henvises til Burgerlijk Wetboek, Boek 1.

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende underholdsbidrag fra Nederlandene:

"(...) Underhold er en forpligtelse til at bidrage til den bidragsberettigedes leveomkostninger. Forpligtelsen til at betale underhold udspringer af blodsbeslægtede forbindelser og (tidligere) ægteskab.

Hvem skal betale underholdsbidrag til andre?

- forældre til deres børn
- børn til deres forældre
- (...).

Når det gælder børn under 18 år (mindreårige), skal forældrene betale omkostningerne til pleje og opvækst. Her er der tale om leveomkostningerne og de øvrige omkostninger i forbindelse med barnets opvækst, herunder uddannelse og fritidsaktiviteter. Forældre har pligt til at bære omkostningerne til pleje og opvækst i det omfang, deres midler tillader det. Denne forpligtelse gælder, selv om barnet har egne midler og/eller egen indkomst.

For så vidt angår børn i alderen 18-20 år ("unge voksne") skal forældrene betale barnets leve- og uddannelsesomkostninger. Leve- og uddannelsesomkostningerne antages at svare til omkostningerne til pleje og opvækst i barndommen. Denne underholdspligt gælder uanset den bidragsberettigedes behov.

Der findes også en udvidet underholdspligt for denne kategori af børn, selv om de har egen indkomst fra beskæftigelse eller kapital, eller de er gift. Et barns egen indkomst er dog afgørende for dets behov for underholdsbidrag.

For børn på 21 år og derover har forældrene kun underholdspligt, hvis børnene ikke kan klare sig selv. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis et barn lider af et fysisk eller psykisk handicap. (...)

Det beløb, som den bidragspligtige skal betale, kan enten fastsættes af parterne selv i en aftale eller gennem en kendelse. (...).

Trods det, at LBIO (indsat: Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen) er en offentlig institution, udbetales underholdsbidrag ikke på forskud. Det offentlige kan dog gøre dette i tilfælde af underholdsbidrag til børn eller retshjælp.”

2.1.6 Litauen

Retligt grundlag:

- Der henvises til Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (Žin., 2000, Nr. 74-2262; 200), Trečioji knyga. Šeimos teisė, Antrasis Skirsnis, VAIKŲ IR TĖVŲ TARPUSAVIO IŠLAIKYMO PAREIGOS (Republikken Litauens borgerlige lovbog (Statstidende, 2000, nr. 74-2262; 200), Den tredje bog. Familieret, Afsnit TO, Underholdspligt mellem børn og forældre.)

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende underholdsbidrag fra Litauen:

“(...) Forældres forpligtelse til at forsørge deres børn

Forældre er forpligtet til at forsørge deres mindreårige børn. Vilkårene for og typen af "underhold" aftales mellem forældrene. Underholdsbeløbet skal stå i rimeligt forhold til de mindreårige børns behov og forældrenes økonomiske situation, og det skal sikre opfyldelsen af de nødvendige betingelser for barnets udvikling. Begge forældre skal forsørge deres mindreårige børn ud fra deres egen økonomiske situation (artikel 3.192 i civillovbogen (Civilinis kodeksas)). Under visse lovbestemte betingelser skal forældrene forsørge deres voksne børn (op til 24 år), hvis de har mulighed herfor (civillovbogens artikel 3.192(1)).

Voksne børns forpligtelse til at forsørge deres forældre

Voksne børn er forpligtet til at forsørge deres forældre, hvis sidstnævnte har mistet deres indkomstevne og har brug for hjælp. Underholdsbidraget (tilkendes af retten) udbetales i form af faste månedlige beløb (civillovbogens artikel 3.205). (...).

Underholdspligt mellem andre familiemedlemmer

Voksne søskende skal så vidt muligt forsørge mindreårige søskende, som har behov for hjælp, og som ikke har nogen forældre eller ikke forsørges af forældrene (civillovbogens artikel 3.236). Voksne børnebørn, som har mulighed herfor, skal betale underholdsbidrag til deres bedsteforældre, hvis sidstnævnte er ude af stand til at arbejde og har brug for hjælp. Bedsteforældre, som har mulighed herfor, skal betale underholdsbidrag til mindreårige børnebørn, som ikke har nogen forældre eller ikke forsørges af forældrene (civillovbogens artikel 3.237). (...).

Under alle omstændigheder er forældrene således i princippet forpligtet til at forsørge deres børn, indtil de fylder 18 år.

Forpligtelsen til at forsørge børn, indtil de fylder 24 år, afhænger af en række omstændigheder. Forældre, der har mulighed herfor, skal forsørge voksne børn under 24 år, som er i gang med en sekundær uddannelse eller en officiel erhvervsmæssig uddannelse med henblik på erhvervelse af grundlæggende kvalifikationer, eller som er indskrevet som fuldtidsstuderende ved en videregående uddannelsesinstitution, hvis disse voksne børn har brug for økonomisk støtte, ud fra deres økonomiske situation, indkomst, mulighed for selv at tjene penge og andre vigtige faktorer. Forældre har ingen pligt til at forsørge voksne børn, der er i gang med en almen eller erhvervsmæssig videregående uddannelse på et højere niveau (civillovbogens artikel 3.192(1)). Kravene til formen og størrelsen af underholdsbidraget til mindreårige og voksne børn er de samme og afhænger af de særlige omstændigheder. (...).

Underholdspligt mellem forældre og børn

Domstolene kan pålægge den eller de forældre, der ikke opfylder deres underholdspligt over for deres børn, at: 1) betale et månedligt beløb, 2) betale et engangsbetalt eller 3) overdrage aktiver til barnet. (...).

Underholdsbidrag til voksne børn udbetales til (tilkendes) forældrene i form af en fast månedlig ydelse. (...).

Hvis underholdsbidraget tilkendes i form af periodiske betalinger, justeres underholdsbeløbet årligt for inflation efter den af regeringen fastsatte fremgangsmåde (civillovbogens artikel 3.208) (...).

Staten udbetaler underholdsbidrag til mindreårige, der i over en måned ikke har modtaget underholdsbidrag fra deres forældre eller voksne slægtninge, som har mulighed for at forsørge dem (civillovbogens artikel 3.204). Underholdsbidrag tilkendes og udbetales af det nationale socialsikringsorgan under ministeriet for social sikring og beskæftigelse. (...).”

2.1.7 Schweiz

Retligt grundlag:

- Der henvises til Swiss Civil Code, Section Two: Parents’ Duty of Maintenance.

Af hjemmesiden Thomson Reuters Practical Law fremgår bl.a. følgende vedrørende underholdsbidrag fra Schweiz:

“(...) Maintenance can be provided by caring for and raising the child, or by making monetary payments (Article 276.1, Civil Code). The parent with physical custody of the child can ask for financial support for the effective costs of child from other parent (Article 285.1, Civil Code). Under Articles 276.2 and 285.2 of the Civil Code, this includes the costs of caring for and raising the child (contribution de prise en charge), to allow the child to continue being taken in charge by the parent who was doing so personally during the marriage or the common life (TF 5A_329/2019). The costs are calculated by taking into consideration the needs of the caring parent, which are added to the effective costs of the child (TF 5A_329/2019, 5A_102/2019). (...).

Usually, child maintenance is due on a monthly basis. However, a capital payment as full and final settlement of the child's maintenance entitlement can be considered, if in the child's best interest, and must be ratified by the competent authority (Article 288.1, Civil Code). (...).

The above is equally valid for children within a marriage and for those born out of wedlock. (...).

The parents' duty to pay child support lasts until the child's majority (18 years old in Switzerland), but can continue beyond if the child has not completed their education (Article 277, Civil Code). However, there is no right for the child to be supported to complete an education abroad if an equivalent course exists in Switzerland (TF 5A_185/2019). (...).”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Anmodning om inddrivelse af fordringer på løbende underholdsbidrag omfattet af fordringstypen TØ-FALØB er hjemlet i henholdsvis rådets forordning nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og

fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (herefter ”underholdspligtforordningen”) og Haagerkonventionerne.

Underholdspligtforordningen er en fuldbyrdelseskonvention, hvorefter alle EU-medlemsstater har forpligtet sig til at inddrive bidrag på grundlag af bidragsafgørelser fra de andre medlemsstater. Inddrivelsen sker efter den lovgivning, som gælder i det land, hvor inddrivelsen skal finde sted. Underholdspligtforordningen er ikke tiltrådt af Danmark, da forordningen er omfattet af Danmarks retsforbehold.

Det fremgår dog af § 1, stk. 1, i lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1282 af 14. november 2018, at bestemmelserne i forordningen gælder i Danmark. Efter lovens § 1, stk. 2, gælder forordningens kapitel III om lovvalg og kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder ikke i Danmark. Bestemmelserne i forordningens artikel 2 om definitioner og kapitel IX om almindelige og afsluttende bestemmelser gælder kun, i det omfang de vedrører kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt adgang til domstolsprøvelse. Af forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1 følger, at der ved en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat forstås dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger.

Til forordningen er tilknyttet Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (Haagerprotokollen af 2007). Danmark har ikke tiltrådt denne protokol.

Bekendtgørelse nr. 297 af 20. marts 2019 om anvendelse af underholdspligtforordningen (herefter ”underholdspligtforordningsbekendtgørelsen”) indeholder regler om danske myndigheders behandling af sager om inddrivelse i Danmark af udenlandske bidragskrav efter underholdspligtforordningen. Efter forordningens artikel 1, stk. 1, finder forordningen anvendelse på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab. Det følger af artikel 2, stk. 1, nr. 1-3, at forordningen finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.

Anmodninger efter Haagerkonventionerne skal efter de nugældende regler indgives til Familieretshuset, jf. § 9, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 298 af 20. marts 2019 om opkrævning af underholdsbidrag (herefter ”bidragsopkrævningsbekendtgørelsen”). Når der er truffet en afgørelse om, at underholdsbidraget kan inddrives, restancen er opgjort og månedligt bidrag er fastsat, overdrager Familieretshuset fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, der opkræver og inddriver fordringen, jf. bidragsopkrævningsbekendtgørelsens § 10.

Anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag efter underholdspligtforordningen (gælder både Kapitel IV, afdeling 1 og 2) indgives efter de nuværende regler til Familieretshuset, der træffer afgørelse om inddrivelse, når anmodningen er fremsendt efter underholdspligtforordningen afdeling 2. Der gælder det særlige for anmodninger omfattet af Kapitel IV afdeling 1, at de kan fremsendes direkte til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. underholdspligtforordningsbekendtgørelsens § 2.

Nedenstående skema indeholder en oversigt over, hvilke fuldbyrdelseskonventioner de enkelte landes anmodning om inddrivelse anerkendes efter.

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Norge	Nej	Ja	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja	Ja	Ja
Finland	Ja	Ja	Ja	Ja
Island	Nej	Nej	Nej	Ja
Tyskland	Ja	Ja	Ja	Nej
Polen	Ja	Ja	Nej	Nej
Letland	Ja	Nej	Nej	Nej
Litauen	Ja	Ja	Nej	Nej
Estland	Ja	Ja	Nej	Nej
Østrig	Ja	Nej	Ja	Nej
Nederlandene	Ja	Ja	Ja	Nej
Frankrig	Ja	Ja	Ja	Nej
Belgien	Ja	Nej	Ja	Nej
Portugal	Ja	Ja	Ja	Nej
Spanien	Ja	Ja	Ja	Nej
Storbritannien	Nej (Udtrådt af EU)	Ja	Nej	Nej
Schweiz	Nej	Ja	Ja	Nej
Tjekkiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Slovenien	Ja	Nej	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Nej	Ja	Nej
Slovakiet	Ja	Ja	Ja	Nej

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Rumænien	Ja	Nej	Nej	Nej
Australien	Nej	Ja	Nej	Nej
Tyrkiet	Nej	Ja	Ja	Nej

Inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal skyldner som hovedregel skriftligt underrettes om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

3.1 Retsgrundlaget for forældelse af fordringer omfattet af fordringstypen

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Forældelse af løbende underholdsbidrag omfattet af denne fordringstype afhænger af grundlaget for inddrivelsessamarbejdet.

3.1.1 SKATs juridiske vejledning (2022-2)

Af SKATs juridiske vejledning (2022-2) fremgår bl.a:

“Forældelse vedrørende retsafgørelser efter Haagerkonventionerne, Haagerkonventionen af 1958 og Haagerkonventionen af 1973, retsafgørelser truffet af de EU-medlemsstater, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007 samt den nordiske inddrivelseskonvention med senere ændringer:

Efter dansk retspraksis (utrykt kendelse af 1. august 2007, afsagt af Østre Landsret) afgøres spørgsmål om forældelse af udenlandske bidragskrav efter de materielle regler i den stat, som kravet er fastsat efter. Det betyder, at forældelsesspørgsmål, herunder afbrydelse af forældelse, altid skal afgøres efter forældelsesreglerne i den stat, hvis lovgivning bidragsafgørelsen er truffet efter.

Forældelse efter underholdspligtforordningen:

Underholdspligtforordningen forholder sig alene til forældelse vedrørende de EU-medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007. Se underholdspligtforordningen kapitel IV, afdeling 1.

Underholdsbidrag fastsat efter underholdspligtforordningen, skal afgøres efter den stats forældelsesregler, som i den konkrete situation stiller bidragsmodtageren bedst. Se underholdspligtforordningen artikel 21, stk. 2.”

Valg af forældelsesregler for løbende underholdsbidrag omfattet af denne fordringstype afhænger således af, jf. ovenstående, grundlaget for inddrivelsessamarbejdet, samt hvilken fuldbyrdelseskonvention anmodning om inddrivelse af det løbende underholdsbidrag anerkendes efter.

3.1.2 Den nationale lovgivning (angivet i uautoriserede oversættelser)

3.1.2.1 Frankrig

I Frankrig følger reglerne om forældelse af Code Civil, Livre III: Des différentes manières dont on acquiert la propriété (Articles 711 à 2278), Titre XIX: De l'expropriation forcée et des ordres entre les créanciers (abrogé) (Civil Code for Frankrig, Bog III: De forskellige måder hvorpå fast ejendom erhverves (artikel 711-2278), Afsnit XX, artikel 2219-2254).

Af artikel 2224 i Code Civil for Frankrig fremgår:

“Personal or movable actions are prescribed by five years from the day on which the holder of a right knew or should have known the facts enabling him to exercise it.”

Af artikel 2252 i Code Civil for Frankrig, som var gældende i perioden 15. juni 1964-19. juni 2008, fremgik:

“Prescription does not run against non-emancipated minors and adults under guardianship, except what is stated in article 2278 and except in other cases determined by law.”

3.1.2.2 Belgien

I Belgien følger reglerne om forældelse af Belgium-Belgian Civil Code (2007).

Af artikel 2277 i Civil Code for Belgien fremgår:

*“Perpetual and life annuity arrears;
Support payments;
[2 The claims for extraordinary costs referred to in Article 203bis(3);]
The rents of houses, and the farm price of rural property;
Interest on sums loaned, and generally all that is payable per year, or at shorter periodic terms,
Prescribed by five years.*

[1 Claims for the supply of goods and services via water, gas or electricity distribution networks or the provision of electronic communications services or radio or television broadcasting services via electronic communications networks shall lapse after five years.]"

Af artikel 2262a i Civil Code for Belgien fremgår:

"[Art. 2262bis. <Inserted by L 1998-06-10/39, art. 5; In force: 27-07-1998> § 1. All personal actions are prescribed by ten years.

By way of derogation from paragraph 1, any action for compensation for damage based on extra-contractual liability is prescribed by five years from the day following that on which the injured party became aware of the damage or its aggravation and the identity of the person responsible. 1"

The actions referred to in paragraph 2 shall in any case be prescribed by twenty years from the day following that on which the event which caused the damage occurred.

§ 2. If an action for damages in respect of an action for damages has become final, the application for a ruling on their subject-matter shall be admissible for twenty years from the date of pronouncement."

Af hjemmesiden European Justice Portalen fremgår bl.a. følgende vedrørende forældelse for Belgien:

"I henhold til civillovbogens artikel 2277 er forældelsesfristen for sager om manglende betaling af underholdsbidrag fem år.

Underholdsbidrag, der er tilkendt af en domstol, er tidsbegrænset til 10 år (civillovbogens artikel 2262a). (...)."

3.1.2.3 Portugal

I Portugal følger reglerne om forældelse af Código Civil Português, SECÇÃO II Prescrição (Civil Code for Portugal, SECTION II Prescription)

Af artikel 306 i Civil Code for Portugal fremgår:

"1. The limitation period begins to run when the right can be exercised; if, however, the beneficiary of the limitation period is only obliged to comply after a certain period of time has elapsed since the interpellation, only after that period does the limitation period begin.

2. The prescription of rights subject to a suspensive condition or initial term only begins after the condition is verified or the term expires.

3. If it is stipulated that the debtor will comply when he can, or the term is left to the debtor's discretion, the prescription only begins to run after the death of the debtor.

4. If the debt is illiquid, the prescription begins to run as long as the creditor is licit to promote the liquidation; once liquidation has been carried out, the limitation period for the net result begins to run as long as it is determined by agreement or final judgment.”

Af artikel 307 i Civil Code for Portugal fremgår:

“In the case of perpetual or lifetime income or other similar periodic installments, the statute of limitations for the creditor's unitary right runs from the date of payment of the first installment that is not paid.”

Af artikel 309 i Civil Code for Portugal fremgår:

“The ordinary limitation period is twenty years.”

Af artikel 310 i Civil Code for Portugal fremgår:

“The following shall prescribe within a period of five years:

- a) Perpetual or lifetime annuities;*
- b) The rents and rents owed by the lessee, even if paid in a single payment;*
- c) The forums;*
- d) Conventional or legal interest, even if illiquid, and company dividends;*
- e) Capital amortization installments payable with interest;*
- f) Overdue alimony;*
- g) Any other periodically renewable installments.”*

Af artikel 318 i Civil Code for Portugal fremgår:

“Prescription does not start or run:

- a) Between spouses, even if legally separated from persons and property;*

b) Between whoever exercises parental authority and the persons subject to it, between the guardian and the ward or between the guardian and the ward;

c) Between persons whose assets are subject, by law or by court order or by a third party, to the administration of others and those who exercise the administration, until the final accounts are approved;

d) Between legal persons and the respective directors, regarding their responsibility for the exercise of their positions, while they remain in them;

e) Between those who provide domestic work and the respective employer, for the duration of the contract;

f) As long as the debtor is the usufructuary of the credit or has the right to pledge it.”

Af artikel 320 i Civil Code for Portugal fremgår:

“1. Prescription does not begin or run against minors as long as they have no one to represent them or manage their assets, unless it respects acts for which the minor is capable; and, even if the minor has a legal representative or someone who administers his assets, the prescription against him is not completed until one year has elapsed from the end of the incapacity.

2. In the case of presumptive prescriptions, the prescription is not suspended, but it is not completed until one year has elapsed from the date on which the minor started to have a legal representative or administrator of his assets or acquired full capacity.

3. The provisions of the previous numbers are applicable to accompanied adults who do not have the capacity to exercise their right, with the difference that the incapacity is considered to have ended if it has not ceased before, three years after the expiry of the period that would be applicable if the suspension had not been checked.”

Af hjemmesiden European Justice Portalen fremgår bl.a. følgende vedrørende forældelse for Portugal:

“I den portugisiske borgerlige lovbog fastsættes en forældelsesfrist på fem år for betaling af forfaldne underholdsbidrag. Det betyder, at retten til ydelserne forældes fem år efter forfaldsdatoen for bidragsydelse på grund af manglende anvendelse. Forældelsesfristen afbrydes af en indstævning til en retssag vedrørende betaling af underholdsbidrag. Den bidragspligtige kan for sit vedkommende give afkald på fristen efter forældelsesfristens udløb.

I tilfælde af børnebidrag regnes forældelsesfristen ikke, før barnet har en repræsentant. Selv om barnet har en repræsentant, udløber forældelsesfristen tidligst et år efter, at barnet er blevet myndigt.

I den portugisiske civile retsplejelov er der ikke fastsat en forældelsesfrist, hvorefter den bidragsberettigede ikke længere kan anlægge tvangsfuldbyrdsessag vedrørende underholdsbidraget. Forældede underholdsbidrag kan derfor tvangsfuldbyrdes. Retten kan i så fald ikke påkende forældelsen af egen drift. For at have retskraft skal forældelsen derfor gøres gældende af skyldneren, som kan gøre indsigelse mod tvangsfuldbyrdelsen på det grundlag.”

3.1.2.4 Spanien

I Spanien følger reglerne om forældelse af Code Civil, Book IV. On obligations & contracts, TITLE XVIII
On prescription.

Af artikel 1966 i Code Civil for Spanien fremgår:

“Actions to claim the performance of the following obligations shall be prescribed after five years:

- 1. The obligation to pay support;*
- 2. The obligation to pay leases, whether of rural or urban properties;*
- 3. Any other payments to be made on a yearly basis or in shorter time periods.”*

Af artikel 1969 i Code Civil for Spanien fremgår:

“The time required for the barring of all kinds of actions by prescription, unless otherwise provided by a specific provision, shall be counted from the day on which they could be exercised.”

Af artikel 1971 i Code Civil for Spanien fremgår:

“The time required for prescription of actions to request performance of obligations declared in a judgment shall begin to run from the time when the judgment becomes final.”

3.1.2.5 Nederlandene

I Nederlandene følger reglerne om forældelse af Burgerlijk Wetboek, Boek 3, Titel 11. Rechtsvorderingen.

Af artikel 306 i Burgerlijk Wetboek for Nederlandene fremgår:

“Unless the law provides otherwise, a legal claim lapses after twenty years.”

Af artikel 307 i Burgerlijk Wetboek for Nederlandene fremgår:

“1A legal claim for the fulfillment of an obligation under a contract to give or cause to be given becomes prescribed by the lapse of five years after the commencement of the day following that on which the claim became due and payable.

2 In the event of an obligation to perform after an indefinite period, the term referred to in paragraph 1 only runs from the start of the day following that against which the creditor has given notice of payment, and the period referred to in paragraph 1 becomes time-barred. legal action in any event by the lapse of twenty years after the commencement of the day following that against which the claim, if necessary after termination by the creditor, was possible at the earliest.”

Af artikel 308 i Burgerlijk Wetboek for Nederlandene fremgår:

“Legal actions for payment of interest on sums of money, annuities, dividends, rents, leases and furthermore everything that must be paid by the year or a shorter term, become time-barred after five years from the commencement of the day following that on which the claim has become due.”

Af hjemmesiden European Justice Portalen fremgår bl.a. følgende vedrørende forældelse for Nederlandene:

“I tilfælde af udlæg i løn eller ydelser skal der tages hensyn til den tærskel, der findes for undtagelse i forhold til udlæg. Forældelsesfristen for underholdsbidrag, der skal betales månedligt, er på fem år. (...).”

3.1.2.6 Litauen

I Litauen følger reglerne om forældelse af Republikken Litauens borgerlige lovbog, Den første bog, kapitel VII, Forældelsesfristen.

Af artikel 1.125 i Republikken Litauens borgerlige lovbog fremgår:

“Article 1.125. Statute of limitations

1. The general limitation period for a claim is ten years.

2. For certain types of claims, this code and other laws of the Republic of Lithuania establish shortened statutes of limitations. (...)

10. The shortened five-year statute of limitations applies to claims for the recovery of interest and other periodic payments. (...).”

Af artikel 1.127 i Republikken Litauens borgerlige lovbog fremgår:

“1. The statute of limitations begins from the day the right to sue arises. The right to claim arises from the day the person learned or should have learned about the violation of his right. Exceptions to this rule are established by this code and other laws of the Republic of Lithuania.

2. If a deadline is set for the fulfillment of an obligation, the limitation period for a claim arising from such an obligation begins after the expiration of the deadline for fulfilling the obligation.

3. If the deadline for the fulfillment of the obligation has not been determined, the limitation period for the claim begins from the moment of the statement of the demand for the fulfillment of the obligation. (...).”

Af artikel 1.129 i Republikken Litauens borgerlige lovbog fremgår:

“1. Prescription shall be suspended if:

- 1) an extraordinary event that cannot be prevented in certain circumstances (force majeure) hinders to bring an action;*
- 2) the Government of the Republic of Lithuania establishes a postponement of the performance of obligations (moratorium);*
- 3) the plaintiff or defendant serves in a unit of the armed forces of the Republic of Lithuania where martial law is imposed;*
- 4) no guardian or curator is appointed to a legally incapable person or to a person whose legal active capacity is limited;*
- 5) the parties to an obligation are spouses;*
- 6) the parties to an obligation are a guardian and the person under guardianship, or a curator and the person under curatorship;*
- 7) the parties to an obligation are parents and their minor children;*

8) *the effect of the law or any other legal act regulating relationships of the dispute is suspended;*

2. *The run of prescription shall be suspended only in the event when the circumstances indicated in paragraph 1 of this Article occurred or continued to exist during the last six months of the prescription; where the time-limit of the prescription does not exceed six months, the run of the prescription shall be suspended if the circumstances indicated in paragraph 1 of this Article occurred or continued to exist during the whole period of the time-limit of the prescription.*

3. *Suspended prescription resumes its run from the day when the circumstance which conditioned such suspension ceases to exist. In that event, the remaining part of the time-limit shall be prolonged by six months; if the time-limit of prescription is shorter than six months, it shall be prolonged by the whole duration of the time-limit.”*

3.1.2.7 Schweiz

I Schweiz følger reglerne om forældelse af Bundesgesetz betreffend die Ergänzung des Schweizerischen Zivilgesetzbuches, Ergänzung des Schweizerischen Zivilgesetzbuches. BG. (Forbundslov om supplering af den schweiziske civillovbog, Tillæg til den schweiziske civillovbog. BG).

Af artikel 127 i Tillæg til den schweiziske civillovbog fremgår:

“At the end of ten years, all claims for which the Federal civil law does not provide otherwise.”

Af artikel 128 i Tillæg til den schweiziske civillovbog fremgår:

“At the end of five years, claims shall become statute-barred:

1. interest on rent, lease and capital and other periodic services;

2. from the supply of food, for food and for host debt;

3. from handicraft work, retail sale of goods, medical care, professional work of lawyers, legal agents, procurators and notaries, and from the employment relationship of employees.”

Af artikel 130 i Tillæg til den schweiziske civillovbog fremgår:

“1 The limitation period begins when the claim falls due.

2 If a claim for termination has been made, the limitation period begins the date on which termination is permitted.”

Af artikel 131 i Tillæg til den schweiziske civillovbog fremgår:

“1 In the case of life annuities and similar periodic benefits, the Limitation period for the right to claim as a whole with the time in which to whom the first outstanding performance was due.”

Af artikel 134 i Tillæg til den schweiziske civillovbog fremgår:

*“1 The limitation period does not begin to run and shall cease to exist if it has begun:
1. for claims of the children against the parents up to the age of majority of the children; (...).”*

3.2 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Af det retlige grundlag, jf. nærmere afsnit 3.1 antages følgende at kunne udledes vedrørende forældelsesfristens begyndelsestidspunkt:

Land	Begyndelsestidspunkt	Suspension	Retligt grundlag
Frankrig	<p>Forældelsesfristen løber i henhold til artikel 2224 fra den dag, hvor rettighedshaveren havde kendskab til eller burde have kendt de forhold, der gjorde det muligt for ham at udøve den.</p> <p>Af hjemmesiden European Justice Portalen fremgår, at for underholdsbidrag er forældelsesfristen fem år at regne fra hver skyldig betaling (artikel 2224 i den civile lovbog).</p> <p>Det antages således, at ovenstående er et udtryk for, at forældelsen skal regnes fra fordringens forfaldstidspunkt.</p>	<p>I perioden 15. juni 1964-19. juni 2008 fandtes følgende bestemmelse i Code Civil: <i>“Prescription does not run against non-emancipated minors and adults under guardianship, except what is stated in article 2278 and except in other cases determined by law.”</i> Heraf følger, at forældelsen er suspenderet, så længe den pågældende er mindreårig eller en voksen under</p>	<p>Code Civil for Frankrig (nugældende), artikel 2224.</p> <p>Code Civil (gældende i perioden 15. juni 1964-19. juni 2008) artikel 2252.</p>

Land	Begyndelsestidspunkt	Suspension	Retligt grundlag
		<p>værgemål, dog med undtagelse af hvad der følger af dagældende artikel 2278, og hvad der ellers er fastsat ved lov.</p> <p>Ovenstående bestemmelse ses ikke videreført efter ophævelsen i 2008.</p>	
Belgien	<p>Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt ses ikke at kunne udledes direkte af Civil Code for Belgien, hvorfor det antages, at forældelsen skal regnes fra fordringens forfaldstidspunkt.</p>		<p>Civil Code for Belgien, artikel 2277 og 2262a.</p>
Portugal	<p>Af artikel 307 fremgår, at ved tidsubegrænset indkomst eller livsvarig indkomst eller andre lignende periodiske ydelser løber forældelsen fra forfaldet af den første ubetalte ydelse.</p> <p>Af hjemmesiden European Justice Portal fremgår, at det følger af den portugisiske borgerlige lovbog, at der fastsættes en forældelsesfrist på fem år for betaling af forfaldne underholdsbidrag, hvilket medfører, at retten til ydelserne forældes fem år efter forfaldsdatoen for</p>	<p>Af artikel 310 (f) fremgår, at forældelsesfristen for forfaldent underholdsbidrag. Af artikel 318 (b) kan udledes, at forældelsen suspenderes mellem forældre og mindreårige børn. Det følger af artikel 320, stk. 1, at forældelsen ikke løber før et år efter myndighedsalderen er opnået.</p>	<p>Civil Code for Portugal, artikel 307.</p> <p>Civil Code for Portugal, artikel 310, artikel 318 og artikel 320.</p>

Land	Begyndelsestidspunkt	Suspension	Retligt grundlag
	<p>bidragsydelse på grund af manglende betaling.</p> <p>Det antages, at forældelsesfristen skal regnes fra fordringens forfaldstidspunkt.</p>	<p>Som følge af ovenstående begynder forældelsesfristen først at løbe fra den dato, hvor barnet fylder 19 år, jf. artikel 310, stk. f), 318, stk. b) og 320, stk. 1.</p>	
Spanien	<p>Af artikel 1969 fremgår, at forældelsen, medmindre andet fremgår af lovgivningen, regnes fra den dag, hvor fordringen kunne udøves.</p> <p>Af artikel 1971 fremgår, at forældelsesfristen, når der foreligger en dom, begynder fra det tidspunkt, hvor dommen blev endelig.</p> <p>Det antages, at forældelsesfristen skal regnes fra fordringens forfaldstidspunkt.</p>		<p>Civil Code for Spanien, artikel 1969 og 1971.</p>
Nederlandene	<p>Det fremgår af retsgrundlaget for Nederlandene, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt løber fra begyndelse af dagen efter fordringens forfald.</p> <p>Det antages, at forældelsesfristen skal regnes fra dagen efter fordringens forfaldstidspunkt.</p>		<p>Burgerlijk Wetboek, Boek 3, artikel 307 og 308.</p>

Land	Begyndelsestidspunkt	Suspension	Retligt grundlag
	<p>Uanset ovenstående er det dog aftalt, at forældelsesfristen regnes fra fordringens forfaldstidspunkt.</p> <p>Såfremt underholdsbidraget er fastsat med tilbagevirkende kraft i henhold til en dom, løber forældelsesfristen fra domsdatoen.</p>		
Litauen	<p>Af artikel 1.127, nr. 2 fremgår, at hvis der er en frist for opfyldelsen af en forpligtelse, begynder forældelsesfristen at løbe efter udløbet af fristen for opfyldelse af forpligtelsen.</p> <p>Af artikel 1.127, nr. 3 fremgår, at hvis der ikke er nogen frist for opfyldelsen af forpligtelsen, begynder forældelsesfristen at løbe fra det tidspunkt, hvor kravet om opfyldelse fremsættes, dvs. der skal foretages en aktiv handling.</p> <p>Det antages, at forældelsesfristen skal regnes fra fordringens forfaldstidspunkt (artikel 1.127, nr. 2).</p> <p>Det antages, at forældelsesfristen skal regnes fra tidspunktet</p>	<p>Af artikel 1.129, nr. 7 fremgår, at forældelsesfristen suspenderes så længe barnet er mindreårigt/umyndigt.</p>	<p>Republikken Litauens borgerlige lovbog, artikel 1.127 og 1.129.</p>

Land	Begyndelsestidspunkt	Suspension	Retligt grundlag
	for fremsættelse af krav om betaling (artikel 1.127, nr. 3). Uanset ovenstående er det dog aftalt, at forældelsesfristen regnes fra fordringens forfaldstidspunkt.		
Schweiz	Af artikel 130 fremgår, at forældelsesfristen begynder, når kravet forfalder. Det antages, at forældelsesfristen skal regnes fra fordringens forfaldstidspunkt.	Af artikel 134 i Tillæg til den schweiziske civillovbog fremgår, at forældelsen suspenderes, så længe barnet er mindreårigt/umyndigt.	Tillæg til den schweiziske civillovbog, artikel 130 og 134.

I de enkelte landes lovgivning kan der forekomme regler om henholdsvis udskydelse og/eller suspension af forældelsen. Som anført under afsnit 1.4 tages der i filteret i forbindelse med forældelseskontrol af fordringen **ikke** hensyn hertil. Det påhviler således fordringshaver i forbindelse med oversendelse af fordringer til inddrivelse at afdække, hvorvidt forældelsen af fordringen er udskudt og/eller suspenderet, eller der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævning af fordringen.

Ud fra de enkelte landes forældelsesregler antages det, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for løbende underholdsbidrag omfattet af fordringstypen skal fastlægges til forfaldstidspunktet, jf. nærmere afsnit 4.8, medmindre forældelsen er udskudt og/eller suspenderet, eller der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen af fordringen.

3.3 Forældelsesfristens længde

Følgende kan udledes af det retlige grundlag, jf. nærmere afsnit 3.1, vedrørende forældelsesfristens længde:

Land	Længde	Retligt grundlag
------	--------	------------------

Frankrig	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Code Civil for Frankrig, artikel 2224.
Belgien	Forældelsesfristen er 5 år. Forældelsesfristen er 10 år, såfremt der foreligger dom for kravet.	Civil Code for Belgien, artikel 2277 og 2262a.
Portugal	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Civil Code for Portugal, artikel 310.
Spanien	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Civil Code for Spanien, artikel 1966.
Nederlandene	Forældelsesfristen er 5 år.	Burgerlijk Wetboek, Boek 3, artikel 306 - 308.
Litauen	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Republikken Litauens borgerlige lovbog, artikel 1125, nr. 10.
Schweiz	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Tillæg til den schweiziske civillovbog, artikel 128.

Som følge af ovenstående antages løbende underholdsbidrag omfattet af denne fordringstype som udgangspunkt at være omfattet af en 5-årig forældelsesfrist.

Dog kan det ikke udelukkes, at grundlaget for det løbende underholdsbidrag, kan medføre, at der gælder en længere forældelsesfrist for fordringerne. Det er fordringshavers ansvar at afklare, hvorvidt der gælder en længere forældelsesfrist for de fordringer, der er omfattet af fordringstypen.

Fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af fordringens forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelse i henhold til de enkelte landes regler herom.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver som udgangspunkt kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 5 år fra forfaldsdatoen, såfremt fordringshaver eller de enkelte lande har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen og inddrivelsen af fordringen, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

Det betyder, at fordringshaver på samtlige fordringer, der oversendes til fordringstypen TØFALØB, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato svarende til 5 år fra forfaldstidspunktet. I konkrete

tilfælde, hvor der foreligger afbrydelse eller suspension, kan forældelsesdatoen dog ligge senere end 5 år fra forfaldsdatoen.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for TØFALØB og på baggrund af fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings hovedstol er 12.000 kr. Der er afdraget 3.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 9.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 12.000 kr. Såfremt beløbet overstiger 12.000 kr., vil fordringen blive sendt til manuel godkendelse i høringsportalen.

Fordringshaver har oplyst, at der for de fordringer, der allerede er i restance, når de modtages hos fordringshaver, ikke foreligger oplysninger om hovedstolens oprindelige pålydende. Derimod vil fordringens oprindelige hovedstol fremgå af grundlaget for det løbende underholdsbidrag/de oplysninger, der modtages fra de enkelte lande, som der endnu ikke er i restance, men som fremadrettet skal opkræves.

Der sondres derfor i det følgende mellem de fordringer, der er i restance, når de modtages hos fordringshaver, og de fordringer, der fremadrettet skal opkræves.

Fordringer der er i restance ved modtagelse hos fordringshaver

Det er aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som de enkelte lande har oplyst, udgør restancen.

For fordringer på løbende underholdsbidrag skal hovedstolen således udfyldes med det restancebeløb, som de enkelte lande har oplyst ved oversendelsen af fordringen til fordringshaver.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordring modtages med en restgæld på 12.000 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra udlandet. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra udlandet afdraget 3.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Oprindelig hovedstol" angive 12.000 kr.

Fordringer der fremadrettet opkræves

For fordringer på løbende underholdsbidrag skal hovedstolen udfyldes med det beløb, der fremgår af grundlaget for det løbende underholdsbidrag/de oplysninger, der modtages fra de enkelte lande.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelig hovedstol er 12.000 kr. Der er afdraget 3.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Oprindelig hovedstol" angive 12.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på løbende underholdsbidrag skal fordringshaver således angive fordringstypekoden TØFALØB.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er feltet obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at fordringshaver i beskrivelsesfeltet angiver bidragsmodtagers fødselsdato, dvs. alene de første 6 cifre i CPR-nummeret, som identifikation. Såfremt fordringen udspringer af en bidragspligt, der vedrører tvillinger, trillinger etc., der har samme fødselsdato, angives der udover fødselsdatoen et individuelt løbenummer.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Det antages, at perioden for fordringer på løbende underholdsbidrag, som er omfattet af denne fordrings-type, som udgangspunkt er en måned. Ligeledes antages det, at første og sidste periode for løbende underholdsbidrag kan være kortere end en måned, eller kun omfatte en enkelt dag. Perioden kan krydse en kalendermåned.

Fordringshaver har endvidere oplyst, at der altid modtages oplysninger fra de enkelte lande om fordringens periode, ligesom fordringens periode antages at fremgå af grundlaget for det løbende underholdsbidrag.

Periode start udgør derfor den første dag i den periode, som fordringen relaterer sig til, og periode slut udgør den sidste dag i den periode, som fordringen relaterer sig. Hver fordringsperiode udgør en selvstændig fordring.

Feltet ”Periode start” udfyldes derfor med den første dag i perioden, som fordringen dækker, og ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i perioden, som fordringen dækker.

I de tilfælde, hvor det løbende underholdsbidrag eventuelt måtte være fastsat med tilbagevirkende kraft, udfyldes ”Periode start” og ”Periode slut” i overensstemmelse med ovenstående, idet de enkelte perioder ifølge fordringshaver fremgår af grundlaget for det løbende underholdsbidrag eller af de oplysninger, der modtages fra de enkelte lande.

Såfremt fordringen alene relaterer sig til en enkelt dag, er det aftalt, at felterne ”Periode start” og ”Periode slut” udfyldes med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Det antages, at stiftelsesdatoen ikke følger af det retlige grundlag for de enkelte lande. Fordringshaver har endvidere oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger fra de enkelte lande om fordringens stiftelsesdato, ligesom fordringens stiftelsesdato ikke fremgår af grundlaget for det løbende underholdsbidrag.

Som følge af manglende oplysninger om stiftelsesdatoen, er det aftalt, at fordringshaver altid udfylder feltet ”Stiftelsesdato” med datoen for periode start for fordringen.

Stiftelsesdatoen er derfor sammenfaldende med periode start.

I de tilfælde, hvor det løbende underholdsbidrag er fastsat med tilbagevirkende kraft, anses fordringen for at være stiftet på det tidspunkt, hvor der opstod en bidragspligt. Det er derfor aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” også i disse tilfælde udfyldes i overensstemmelse med ovenstående, idet periode start for de enkelte perioder ifølge fordringshaver vil fremgå af grundlaget for det løbende underholdsbidrag.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: Obligationsret del 1, 6. udg., 2019, s. 157ff.

Det er aftalt ud fra et forsigtighedsprincip, at forfaldsdatoen som udgangspunkt udfyldes med den første dag i den periode, som fordringen omfatter, uanset om en eventuelt senere forfaldsdato kan udledes af retsgrundlaget for de enkelte lande eller af grundlaget for underholdsbidraget. Den første dag i perioden antages at være den tidligste forfaldsdato for fordringen. Fordringshaver udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

Såfremt det løbende underholdsbidrag er fastsat med tilbagevirkende kraft, antages det, at kravet forfalder på datoen for dommen, forliget, den administrative afgørelse eller aftalens underskrift (den seneste dato). Uanset dette, er det aftalt, at fordringshaver også i disse tilfælde udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde også sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når fordringen modtages fra udlandet - altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet "Sidste rettidige betalingsdato" med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Dog skal fordringshaver ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af grundlaget for underholdsbidraget for de enkelte lande.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for de fysiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den person, der skal betale det løbende underholdsbidrag.

Feltet "Identifikation af skyldner" skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Som udgangspunkt antages løbende underholdsbidrag, som er omfattet af denne fordringstype, at være omfattet af en 5-årig forældelsesfrist, jf. nærmere afsnit 3.

Fordringshaver skal derfor som hovedregel angive den dato, der ligger 5 år fra forfaldsdatoen, medmindre grundlaget for det løbende underholdsbidrag medfører, at forældelsesfristen er længere end 5 år.

Fordringshaver har oplyst, at de enkelte lande oplyser eller efterfølgende afkræves oplysninger om datoen for fordringens forældelse, når fordringen modtages/er modtaget af fordringshaver.

Feltet "Forældelsesdato" skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den dato, som de enkelte lande oplyser til fordringshaver.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet "Domsdato" og "Forligsdato" skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase­rede og referencebase­rede regler. De indholdsbase­rede adgang­regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase­rede adgang­regler ved­rører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase­ret eller referencebase­ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØFALØB (Underholdsbidrag, børn og familie – Fordrings­type A)	Konsekvens hvis reg­len ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 5 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 5 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 12.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for TØFALØB (Underholdsbidrag, børn og familie – Fordrings- type A)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises